

[Fuglsang.]

så kaldte liberalisering giver prisfald. Det er nemlig ikke det offentliges restriktioner, der først og fremmest holder priserne oppe, men det er kartel- og monopolaftaler, som binder mere virkningsfuldt, end de hidtidige restriktioner har vist sig at gøre. Jeg kan som bare ét eksempel minde om, hvordan det gik med havregrynene, da de i sin tid blev liberaliseret. I løbet af forbavsende kort tid forhøjedes priserne, til trods for at råvareprisen faktisk faldt. Derfor må efter min mening beskyttelsen af forbrugerne i høj grad med ind i billedet. Da den højtærede udenrigsminister omtalte konventionsudkastet, nævnte han bl. a. også, at det indeholdt bestemmelser om kontrol med pris aftaler, monopoler o. s. v. Ud herfra mener jeg absolut, at man ved de videre behandlinger bør drage effektive kontrolforanstaltninger med priser og avancer ind i billedet.

Hermed mener jeg at have givet udtryk for, at jeg ikke alene har skepsis med hensyn til baggrunden, nemlig hele situationen bag markedspladserne, men også med hensyn til den lovgivning, der foreligger her.

Aksel Larsen: De lovforslag, vi behandler her, og som udgør et endda meget kompliceret kompleks, burde vel egentlig behandles sammen med den konvention, den højtærede udenrigsminister formentlig skal underskrive forslag til en af de første dage i Stockholm — eller er det i Saltsjöbaden? De er i hvert fald knyttet til konventionen om de syv og til aftalerne om de syv landes frihandelsområde, de er foranlediget af forhandlingerne om de syv landes frihandelsområde og hænger altså sammen dermed. På den anden side foreligger konventionsforslaget endnu ikke, det kan ikke behandles nu, vi har fået at vide, at det muligvis vil kunne fremsættes i folketinget inden jul, men det vil vel sige, at det først kan komme til behandling i januar. Og jeg har forstået på det hele, at hvis man som en nødvendig konsekvens af en eventuel indtræden i de syv vil regulere vore toldsatser, må det ske senest pr. 1. marts, og der skal vel levnes en rimelig tid til, at man kan gennemføre det i praksis, så formentlig er det nødvendigt, at i hvert fald den nye toldlov vedtages inden årets udgang.

Den højtærede udenrigsminister har, hvad der er særdeles prisværdigt, benyttet den adgang, han har til at give tinget en redegørelse, hvori han løftede sløret for, hvad der antagelig kommer til at stå i forslaget til konvention for de syv. Jeg bemærkede, at ministeren her, som han tidligere har gjort det, udtrykte håbet om det, der kaldes en bred europæisk løsning, og det kan lyde så uendelig smukt, men jeg tror ikke, det er så smukt, som det lyder, når det er en kendsgerning, at den brede europæiske løsning, han taler om og håber på, efter hans mening bør være en løsning, der kun omfatter det halve Europa. Jeg tror, at efter de erfaringer, dette land har med samarbejde i OEEC og med liberalisering i henhold til vedtagelserne i OEEC, vil det ikke være nogen synderlig fordel, om man får et fællesmarked eller et frihandelsområde, eller hvad man vil kalde det, som omfatter den halvdel af Europa, der er sammensluttet i OEEC. Jeg tror, det vil være forsvarligt under de givne forhold, og hvis konventionen i øvrigt bliver nogenlunde tilfredsstillende set fra et dansk synspunkt, at vi går ind i de syv landes frihandelsområde, men jeg tror rigtignok, det vil være bedst, formentlig for alle de syv, men i hvert fald for Danmark, at vi ikke kommer sammen med de seks, og jeg har med en vis beskedent glæde noteret mig, at selv det ærede medlem hr. Fuglsang nu siger, at der simpelt hen skal ske et mirakel, hvis der skal blive noget samarbejde mellem de syv og de seks. Da jeg ved, at det ærede medlem er ateist og ikke tror på mirakler, drager jeg deraf den slutning, at han går ud fra, at der ikke er nogen mulighed, og det er meget rart, at han så dementerer alt, hvad der hidtil har stået i Land og Folk om, at det ikke alene er meningen med de syv, at vi skal ind i de seks landes fællesmarked, men at det ubetinget vil ske.

Nu har vi altså af det ærede medlem hr. Fuglsang fået at vide, at der skal et mirakel til, for at det sker. Jeg er deri enig med det ærede medlem hr. Fuglsang. Jeg tror, chancerne er meget små, og det tror den højtærede udenrigsminister også; i alt fald har han i sin redegørelse forleden sagt, at der er meget store politiske vanskeligheder. Det er der jo også, og jeg er egentlig glad for disse store politiske vanskeligheder, for jeg tror ikke, det vil være nogen fordel at komme